

En Deli Rüzgarım Hafız

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Mart 2021

Hangi düş'ün mavisinde saklısın?

Göğün bakracından dökülen
Hüzün misali uyutamadığım sezilerime düşkün
En tembel rengim, hafız
En safiyim aşkın kozasında
Saklı tuttuğum evrenden
Sıdkımın sıyrıldığı
Ölü iklimin tevazu yüklü na'sında
Sökün eden en pervasız
En delişmen rüzgârım, hafız...

Köpük köpük yüreğimde matemin
Kürediğim aşka artık iltifatlar yağdırmıyorum, hafız
En tembel rengim ben
En divane renklerden ördüğüm
Günden firar eden
Safî hüznün saklı maneviyatımda
Huzura dönük bir telaşla
Sevdiğim bunca insanın nazarında
Kof ve küflü bir heceyim işte.

Gül, diyen maviden
Sev, diyen yüreğimden
Sol, diyen şu metruk düşlerden
Payıma düşen ne çok hüznün, hafız
Sevmek bu mu olmalıydı?

Telaşım, titrim, soluk tenim
İtiraz etme hakkım da yoktu madem
Bu dünyaya ne sıfatla ekildim de
Biçildim ihanet diye diye
Tebessüm ettiğim her masum sevide
Saygınlığı diktiğim sevginin kumaşında
Lanet üfleyen

Nizamı da serkeş kalelerden ibaret bir hazan
Mahsulü düşlerin menzilinde.

Meğerki nasıl da gerçekmiş
İnanmayı tehir edemediğim kimse
Kimsem onların nazarında
Kifayetsiz bir heceymişim meğer hafız.

Nakkaşımdı atam, babam
Na'şımı şimdilerde sefil kuşlar madem taşıyan
Hangi karede unutuldum ben?
Umudu saklı tuttum da nüvemde
Asil bir sevgiye de sirayet ve riayet ettim madem
Tutuşan etekleri mevsimin
Öfkemi de tehir ettim geldim huzuruna.

Anlaşılmazlığın kiblesinde
Anlam bulduğum her sözcükte
Matemin de raconuymuş hani
Hüznü küreyen hangi sefilse
Safiyet yüklü şunca cılız ruhumda
Sökün eden salkım saçak sözcüklerin de
Tuz bastığım ruhunda
Saklı meziyetlerim
En çok görünmezliğim
Bilemedim eziyete düşkün insan neslini
Artık hala nasıl tutuyorsam ruhumda.

Solgun bir heceyim, hafız
Asla kekelemeden sevdim hem
Başıma kakan matemle sırdaş bir iklim
Kindar yüreklerin
Haris gölgelerine düşkünlüğü ne ki?
Sevmelerin muadili ve müdavimi
Ölümsüz niyazımda
Saklı yeminlerim
En çok da şerh düştüğüm asaletim
Varsın düşeyim gözlerinden kindar gölgelerin
Ben beyazın ve aşkın tahtına talibim, hafız.

Kardıkça ömrü tünediğim
Kör düğüm iken bilediğim
Yüreğe huzur verense
Umudun ve hüznün iş birliği
Her üzünc iken vesile olan umuda
Her umutta kaybolan benliğim
Varsın sevdim diye kaybetmiş olayım hafız
Kazandığım yalnızlık
Kazdığım mezarımda saklı nice fetva
Rabbime sadık
Bir faniyim şükür uzak
Kalamadığım her gün ve niyaz
Yüklü titrimde yüksünmeden sevmek mademki ikbalim
Dünümden gelen asil bir yürek
Varsın kırılsın binlerce parçaya ki
Kabul göreyim nihayetinde Allah katında...